

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea oficială (*signification*) constituie o formă de notificare sau comunicare efectuată de către un executor judecătoresc.

Articolul 651 din Codul de procedură civilă (*Code de procédure civile*) prevede că „Documentele sunt aduse la cunoștința părților interesate prin notificare sau comunicare.”

Notificarea sau comunicarea poate fi făcută de un executor judecătoresc (al doilea alineat), caz în care se numește „*signification*”, sau simplu, fără intervenția unui executor judecătoresc, caz în care se numește „*notification*”.

În ceea ce privește notificarea sau comunicarea oficială, trebuie respectate strict regulile privind orele și zilele în care poate fi efectuată, precum și cerințele de formă prevăzute la articolul 653 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Link către dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la notificare sau comunicare: faceți clic [AICI](#)

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

Toate actele importante dintr-un dosar trebuie să îi fie notificate sau comunicate celeilalte părți. Un act de procedură este un act care permite introducerea, desfășurarea, suspendarea sau încetarea unei acțiuni în instanță ori executarea unei hotărâri judecătorești (de exemplu: citație, act constatator, expunere a cauzei, notificare sau comunicare a unei hotărâri judecătorești).

Codul de procedură civilă a adoptat un sistem mixt pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură: notificarea sau comunicarea poate fi întotdeauna efectuată pe cale oficială (al treilea alineat de la articolul 651 din Codul de procedură civilă), chiar dacă este permisă prin lege sub o altă formă.

În schimb, atunci când legea impune notificarea sau comunicarea oficială, nu se poate recurge la o altă formă.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Executorii judecătorești dețin monopolul asupra notificării sau comunicării oficiale în sensul că aceștia sunt singurii funcționari autorizați să efectueze o notificare sau comunicare. În exercitarea monopolului lor, aceștia pot apela la serviciile unor grefieri autorizați, pentru care dețin răspunderea civilă.

Notificarea sau comunicarea simplă a actelor poate fi efectuată de către orice persoană, care trebuie să își precizeze în respectiva notificare sau comunicare numele de familie și prenumele sau numele firmei ori denumirea comercială și domiciliul sau sediul social (articolul 665 din Codul de procedură civilă). De asemenea, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată la inițiativa unui angajat administrativ al instanței (în anumite cazuri, pentru citare în vederea înfățișării la o ședință de judecată sau notificarea sau comunicarea unei hotărâri judecătorești).

4 Informații legate de adresa destinatarului**4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?**

În cazul în care o autoritate franceză (un procuror sau executor judecătoresc) trebuie să notifice sau să comunice un act din străinătate și s-a constatat că persoana în cauză nu mai locuiește la adresa indicată, acestei autorități îi revine sarcina de a lua măsurile necesare pentru a afla adresa exactă a domiciliului persoanei respective.

În acest scop, procurorul poate avea acces la diferite registre și, în special, la registrele de securitate socială. Informațiile comunicate se referă la adresa debitorului, la adresa angajatorului debitorului și la instituțiile la care a fost deschis un cont în numele debitorului, cu excluderea oricăror alte informații.

În plus, în procedura de executare a hotărârilor în materie civilă,

[articolul L. 152-1 din Codul de procedură civilă pentru executare \(*Code des procédures civiles d'exécution*\)](#) prevede accesul direct al executorilor judecătorești la informații deținute de către administrațiile sau departamentele guvernamentale și de către autoritățile publice și întreprinderile și organismele controlate de autoritatea administrativă.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

În afară de informațiile disponibile în spațiul public (anuar telefonic, de exemplu), autoritățile judiciare străine sau părțile la o procedură judiciară nu au acces la registrele care conțin date cu caracter personal, cum ar fi, de exemplu, adresa unui debitor.

În temeiul dreptului francez, un astfel de acces este posibil numai în cadrul unei proceduri civile de executare sau în cadrul unei proceduri judiciare, prin hotărâre judecătorească (a se vedea întrebarea 1.3).

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Nu există dispoziții în Codul de procedură civilă de natură să interzică invocarea Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 pentru a permite găsirea adresei unei persoane. Însă acest regulament trebuie să respecte dispozițiile codului. În temeiul dreptului francez, instanțele civile nu au acces direct la registrele de evidență a populației, așa cum se întâmplă în alte state membre. În consecință, Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 poate fi invocat dacă un terț se află în posesia unui document în care este indicată adresa persoanei în cauză. În acest caz, și în conformitate cu dispozițiile de la articolul 138 și următoarele din Codul de procedură civilă, instanța ar putea obliga terțul să prezinte actul în cauză; împotriva acestui ordin terțul ar putea invoca un impediment legitim (de exemplu, obligația avocatului de a păstra secretul profesional).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Notificarea sau comunicarea în cadrul procedurii ordinare este efectuată prin livrarea unui plic sau a unei scrisori sigilate (articolul 667 din Codul de procedură civilă) prin poștă sau cu semnătură de primire. Sunt necesare toate datele privind numele de familie și prenumele sau denumirea societății ori cea comercială a expeditorului, precum și domiciliul sau sediul social al acestei persoane. Destinatarul trebuie să fie desemnat în mod clar (articolul 665 din Codul de procedură civilă). Toate aceste date sunt necesare sub sancțiunea nulității notificării sau comunicării (articolul 693 din Codul de procedură civilă). În cazul în care destinatarul este o persoană fizică, notificarea sau comunicarea se efectuează la locul de reședință al acestuia sau în orice alt loc în cazul în care actul este înmănat personal sau la adresa de notificare sau comunicare, dacă aceasta este acceptată sau impusă prin lege. În cazul în care persoana vizată este o persoană juridică, notificarea sau comunicarea se efectuează la sediul comercial sau, în lipsa acestuia, personal, către un membru al acesteia autorizat să primească astfel de acte.

Pentru persoana care efectuează notificarea sau comunicarea, data notificării este cea la care a fost trimisă scrisoarea, care apare pe ștampila biroului emitent. Pentru persoana către care este efectuată notificarea sau comunicarea, data notificării este cea la care a fost primită scrisoarea. În cazul unei scrisori recomandate cu confirmare de primire, data notificării este cea aplicată de administrația poștală la momentul înmânării scrisorii destinatarului acesteia.

Notificarea sau comunicarea între avocați intervine atunci când un avocat trebuie să notifice sau să comunice un act unui coleg (articolele 671-673 din Codul de procedură civilă). Aceasta se efectuează întotdeauna la sediul instanței prin una dintre următoarele două modalități: notificarea sau comunicarea oficială (prin intermediul unui executor judecătoresc care ștampilează și semnează actul și copia acestuia) ori notificarea sau comunicarea directă (prin înmânarea a două exemplare ale actului avocatului căruia îi este adresat actul, acesta din urmă returnând înapoi unul dintre exemplare datat și ștampilat).

Notificarea sau comunicarea oficială este efectuată de către un executor judecătoresc în aria de jurisdicție a instanței regionale (*tribunal de grande instance*) în a cărei rază teritorială își are reședința. În practică, cu excepția cazului în care instanța permite excepții, notificarea sau comunicarea oficială poate fi efectuată numai în zilele lucrătoare și nu înainte de ora 6 dimineața sau după ora 9 seara. Articolul 663 din Codul de procedură civilă menționează anumite date care trebuie să figureze pe cele două exemplare originale ale actelor executorului judecătoresc. Orice neregulă antrenează nulitatea notificării sau comunicării (articolul 693 din Codul de procedură civilă). Notificarea sau comunicarea oficială trebuie să fie efectuată prin transmitere personală. În cazul în care această formă nu este posibilă, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată la domiciliu sau la locul de reședință. În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru utilizarea acestei a doua metode, notificarea sau comunicarea oficială este efectuată prin trimiterea unui proces-verbal de notificare sau comunicare destinatarului (notificare sau comunicare efectuată la biroul executorului judecătoresc).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Articolul 748-1 din Codul de procedură civilă prevede că expedierea, livrarea și notificarea sau comunicarea actelor de procedură, a actelor, a avizelor, a avertismentelor sau a citațiilor, a rapoartelor, a proceselor-verbale, precum și a copiilor și a exemplarelor originale investite cu formulă executorie ale hotărârilor judecătorești se pot efectua, în anumite condiții, pe cale electronică.

Introducerea noilor tehnologii în sistemul de justiție a determinat specificarea modalităților de notificare sau comunicare oficială prin mijloace electronice, de către executorii judecătorești.

Notificarea sau comunicarea între avocați poate fi efectuată, de asemenea, prin intermediul Rețelei Private Virtuale a Avocaților (*Réseau Privé Virtuel Avocats*, RPVA), care este utilizată, de asemenea, în cazul schimburilor procedurale între avocați și instanțe.

În principiu, normele metodologice (decretele tehnice) care prevăd modalitățile concrete de realizare a schimburilor electronice stipulează că doar anumite categorii de profesioniști, în special avocați și executori judecătorești, pot efectua astfel de schimburi electronice.

Comunicațiile electronice sunt posibile în majoritatea instanțelor [instanțe regionale (*tribunaux de grande instance*), instanțe comerciale (*tribunaux de commerce*), curți de apel (*cours d'appel*), Curtea de Casație (*Cour de cassation*) și instanțe districtuale (*tribunaux d'instance*) în cazuri mai limitate].

În plus, în cazuri și condiții clar definite, anumite acte eliberate de grefă (înștiințarea în legătură cu termenele de judecată sau, în cazul anumitor persoane juridice, citațiile) pot fi adresate unei părți prin e-mail (articolele 748-8 și 748-9 din Codul de procedură civilă).

În toate cazurile, destinatarul actului trebuie să își dea consimțământul expres pentru utilizarea mijloacelor electronice de comunicare.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care nu se poate efectua notificarea sau comunicarea simplă, trebuie să fie efectuată notificarea sau comunicarea oficială.

Notificarea sau comunicarea oficială este efectuată „fie la domiciliu sau, în lipsa unui domiciliu cunoscut, la locul de reședință”. Prin urmare, executorul judecătoresc trebuie să depună eforturi pentru a găsi domiciliul destinatarului înainte de predarea actului la locul de reședință.

În cazul în care destinatarul actului are un domiciliu sau o reședință cunoscută, iar executorul judecătoresc nu găsește persoana acolo, o notificare sau comunicare valabilă este posibilă doar dacă executorul judecătoresc predă o copie a actului oricărei persoane prezente la domiciliul sau reședința respectivă. În cazul în care nu se poate efectua o notificare sau comunicare a actului în persoană, trebuie să fie îndeplinite mai multe formalități în vederea protejării intereselor destinatarului: pe exemplarul predat în plic sigilat trebuie să apară anumite informații, iar persoanei vizate trebuie să i se transmită un aviz prin scrisoare obișnuită.

În cazul în care destinatarul actului nu are un domiciliu, o reședință sau un loc de muncă cunoscut, executorul judecătoresc poate să depună actul în mod valabil la biroul acestuia. În acest sens, executorul judecătoresc întocmește o fișă în care detaliază cu precizie măsurile luate pentru găsirea persoanei în cauză. În aceeași zi sau cel târziu în următoarea zi lucrătoare, executorul judecătoresc trebuie să transmită destinatarului, la ultima adresă cunoscută a acestuia, o copie a procesului-verbal și actul care trebuie notificat sau comunicat, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În aceeași zi, executorul judecătoresc anunță destinatarul prin scrisoare obișnuită că această formalitate a fost încheiată.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

Se consideră că notificarea sau comunicarea oficială a avut loc în ziua în care aceasta a fost efectuată către persoana vizată, la domiciliul sau la reședința acesteia. Întrucât notificarea sau comunicarea oficială prin predarea actului la biroul executorului judecătoresc este „efectuată la domiciliu”, avizul poștal privind încercarea de livrare este actul care stabilește data notificării sau comunicării, și nu acțiunea de predare a exemplarului la biroul executorului judecătoresc. Normele pentru stabilirea datei de notificare sau comunicare oficială sunt aplicate chiar și în cazul în care trebuie să fie transmis un aviz.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În caz de absență, când lucrătorul poștal se prezintă pentru a livra o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, destinatarul este informat, prin avizul de încercare a livrării, că poate ridica un exemplar al actului de la oficiul poștal într-o perioadă de timp specificată.

Dacă executorul judecătoresc este sigur că adresa de pe confirmarea notificării sau comunicării este corectă, însă notificarea sau comunicarea în persoană nu este posibilă, executorul judecătoresc lasă un aviz de încercare de livrare în cutia poștală, în care solicită destinatarului să ridice exemplarul actului de la biroul executorului judecătoresc (articolul 656 din Codul de procedură civilă).

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Acordul persoanei în cauză, care este destinatarul actului, nu reprezintă o condiție pentru predarea actului respectiv acestei persoane, așadar dacă destinatarul actului nu dorește să primească actul în cauză prezentat acestuia de către executorul judecătoresc, notificarea sau comunicarea oficială este totuși efectuată personal către persoana vizată. De fapt, *ar fi* imposibil ca executorul judecătoresc să oblige destinatarul să ia actul dacă persoana respectivă ar refuza să facă acest lucru; este suficient ca executorul judecătoresc să depună un exemplar la domiciliul destinatarului atunci când găsește această persoană la domiciliu. Astfel, notificarea sau comunicarea oficială este valabilă chiar dacă destinatarul refuză exemplarul și executorul judecătoresc îl depune pe o piesă de mobilier (Curtea de Apel din Paris, 12 decembrie 1906, S. 1907. 2.109).

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În contextul notificării sau comunicării prin poștă, persoana responsabilă de livrarea scrisorii cu confirmare de primire poate, în principiu, să o livreze doar persoanei căreia aceasta îi este adresată, cu excepția cazului în care destinatarul a autorizat un terț să primească astfel de acte.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care destinatarul actului sau o persoană autorizată să primească scrisori cu confirmare de primire nu a reușit să intre în posesia actului care trebuia notificat sau comunicat prin poștă, notificarea sau comunicarea nu este corect efectuată și trebuie să fie reluată printr-o notificare sau comunicare oficială efectuată de către un executor judecătoresc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În cazul în care persoana responsabilă pentru livrarea scrisorii cu confirmare de primire a vizitat domiciliul destinatarului actului fără ca această persoană (sau persoana autorizată să primească scrisori recomandate cu confirmare de primire) să fie prezentă, poștașul lasă un aviz de încercare de livrare în cutia poștală a persoanei în cauză. Acest aviz de încercare de livrare indică faptul că scrisoarea este disponibilă pentru persoana în cauză la oficiul poștal și că această persoană o poate ridica în termen de cincisprezece zile. Dacă persoana în cauză nu ridică scrisoarea în acest termen, aceasta este returnată expeditorului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, poștașul predă scrisoarea destinatarului cu semnătură de confirmare de primire. Această confirmare de primire este trimisă expeditorului ca dovadă a faptului că actul a fost predat personal. Dacă destinatarul nu a ridicat scrisoarea de la oficiul poștal sau dacă, de exemplu, adresa este incorectă, după expirarea unui termen de 15 zile de la data avizului de încercare de livrare, expeditorul primește, de asemenea, confirmarea de primire care atestă nelivrarea actului.

În cazul în care actul a fost notificat sau comunicat, executorul judecătoresc indică în procesul-verbal de notificare sau comunicare măsurile luate pentru a asigura buna desfășurare a acțiunii de notificare sau comunicare în conformitate cu articolul 655 alineatul doi din Codul de procedură civilă, care prevede:

„Executorul judecătoresc precizează în act măsurile pe care le-a luat pentru a efectua notificarea sau comunicarea către destinatar și motivele pentru care o astfel de notificare sau comunicare a fost imposibilă.”

Executorul judecătoresc menționează în procesul-verbal, de asemenea, persoana căreia a reușit să îi livreze actul și informează partea principală.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

În principiu, actele trebuie să îi fie notificate sau comunicate persoanei în cauză. Însă faptul că acestea le sunt notificate sau comunicate unor terți nu înseamnă neapărat că notificarea sau comunicarea este incorect efectuată, dacă sunt respectate anumite condiții.

În temeiul articolului 670 din Codul de procedură civilă, se consideră că notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire a fost efectuată la domiciliu sau la locul de reședință atunci când confirmarea de primire este semnată de către o persoană autorizată în acest sens. O astfel de notificare sau comunicare poate avea efecte asupra modului de clasificare a hotărârii (hotărârea se consideră fie a fi fost pronunțată după derularea unei proceduri în contradictoriu, fie în lipsă, dacă persoana în cauză nu este prezentă), dar este totuși corect efectuată.

În celelalte cazuri, mai exact, dacă adresa notificării sau comunicării prin scrisoare recomandată este incorectă sau dacă destinatarul nu a ridicat scrisoarea de la oficiul poștal, grefierul instanței trebuie să ceară părții să recurgă la notificare sau comunicare prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu dispozițiile articolului 670-1 din același cod. Această etapă permite corectarea procesului de notificare sau comunicare a actului.

De asemenea, executorul judecătoresc poate să livreze actul unei alte persoane decât destinatarului său, de exemplu, unui membru de familie prezent la domiciliu. În acest caz, un exemplar al actului este lăsat la terț, într-un plic sigilat, iar executorul judecătoresc menționează în procesul-verbal al notificării sau al comunicării numele persoanei care a primit actul (articolele 655 și 657 din același cod).

În cazul în care executorul judecătoresc poate verifica dacă destinatarul locuiește într-adevăr la adresa indicată, acesta poate lăsa, de asemenea, un aviz de încercare a livrării în cutia poștală, prin care solicită destinatarului să ridice scrisoarea de la biroul executorului judecătoresc. În acest caz, notificarea sau comunicarea a fost efectuată în mod corespunzător și se consideră că a fost efectuată la domiciliu, cu consecințele menționate anterior cu privire la clasificarea hotărârii (articolul 656 din același cod).

În sfârșit, prezența voluntară a părții la ședința de judecată desfășurată la instanța districtuală, la tribunalul comercial sau la tribunalul în materie de ocupare a forței de muncă (*Conseil de prud'hommes*) permite ignorarea caracterului incorect al notificării sau comunicării actului de sesizare dacă părțile își dau acordul în acest sens (Soc. 16 mai 1990).

În afară de aceste cazuri, caracterul incorect al notificării sau comunicării actului înseamnă că acesta nu are nicio valoare și nu poate da naștere niciunui drept. În mod specific, termenele de introducere a căilor de atac nu încep să curgă.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

Cheltuielile asociate notificării sau comunicării unui act prin scrisoare recomandată sunt egale cu costul trimiterii unei scrisori recomandate din Franța către o destinație în Franța, și anume, 5,10 EUR pentru o scrisoare de maxim 20 de grame, tarif valabil la 1 aprilie 2017.

Costul notificării sau comunicării actelor de către un executor judecătoresc este stabilit în conformitate cu

un decret din 26 februarie 2016, care stabilește tarifele reglementate ale executorilor judecătorești (*Arrêté du 26 février 2016 fixant les tarifs réglementés des huissiers de justice*)

Costul notificării sau comunicării oficiale diferă în funcție de tipul actului și de sumele în cauză, dar, în general, nu depășește 50 EUR.

Ultima actualizare: 21/11/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.